

Prijs van de Vrienden v/h S.M.A.K.
2020-21

Jimena Chávez Delion

Mark Grootes

Angyvir Padilla

26.Jun → 3.Okt.2021

De 'Prijs van de Vrienden v/h S.M.A.K.' is een nationale competitie voor kunstenaars met een prille professionele carrière en wordt georganiseerd door S.M.A.K. en de Vrienden v/h S.M.A.K. Precies twintig jaar geleden startten zij 'Coming People', een jaarlijkse tentoonstelling met werk van pas afgestudeerde kunstenaars van de Gentse hogescholen voor beeldende kunst. In 2014 breidden zij het initiatief uit naar een tweejaarlijkse, Belgische wedstrijd en tentoonstelling. Met de Prijs erkennen S.M.A.K. en de Vrienden het belang en de relevantie van de nieuwe generatie kunstenaars. Door de interesses en horizonten van jong talent zichtbaar te maken en te tonen hoe zij zich verhouden tot de vorige generaties willen zij bijdragen tot de vitaliteit van het kunstenlandschap.

De nieuwe editie van de 'Prijs van de Vrienden v/h S.M.A.K.' ging in 2020 van start met de selectie van de laureaten door een internationale jury. Uit 112 ingezonden portfolio's kozen zij het werk van Jimena Chávez Delion, Mark Grootes en Angyvir Padilla.

De drie laureaten brengen nieuw en recent werk samen in een groepstentoonstelling die over de zomer wordt geactiveerd. Op 3 oktober 2021 buigt de jury zich over het gepresenteerde werk en kiest de winnaar van de Prijs van de Vrienden v/ h S.M.A.K. 2020-2021. Deze Prijs omvat 5 000 euro in cash en een uitnodiging voor het maken van een solotentoonstelling in de ruimte van de Vrienden v/ h S.M.A.K. De kunstenaar met de meeste voorkeurstemmen van het publiek ontvangt de publieksprijs.

In de jury van de 'Prijs van de Vrienden v/h S.M.A.K. 2020-21' zetelen Sébastien Delot (directeur-curator, Musée LaM, Lille), Anne Wetsi Mpoma (onderzoeker, activist en stichter van de organisatie Nouveau Système Artistique, Brussel), Eva Wittocx (curator/afdelingshoofd hedendaagse kunst, M-Museum, Leuven), Lilou Vidal (curator en oprichter van Bureau des Réalités, Brussel-Turijn) Philippe Leeman (voorzitter Vrienden v/h S.M.A.K.), Adriënne van der Werf & Jef Declercq (leden-curatoren, Young Friends of S.M.A.K.) en het artistiek team van S.M.A.K.

Long Distance

Jimena Chávez Delion (Lima, Perú) studeerde in de stad Lima en zette haar opleiding verder aan La Cambre in Brussel. Sindsdien richt haar praktijk zich op de verbanden tussen materiële cultuur, identiteit en de sociaal-ruimtelijke verhoudingen van het alledaagse stadsleven. In 2019 voltooide ze de In Situ masteropleiding aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen. Haar contact met multiculturele commerciële ruimten in de verschillende steden die zij bezocht, werden in haar werk uitgediept aan de hand van ideeën als segregatie, interculturaliteit, vergetelheid en anders-zijn. Hieruit groeide ook haar belangstelling voor het begrip van waarde en de daaraan gekoppelde verbanden met vormgeving, codes, symbolen en economische en sociale verhoudingen.

Dergelijke relaties doen zich voor in de vormen van uitwisseling die wij dagelijks uitvoeren, van aankopen doen in een kleine winkel tot meer complexe verrichtingen zoals het aanvragen van een banklening om een huis te kopen. Hoe complexer deze economische activiteiten zijn, hoe meer zij grotere systemen om te bemiddelen tussen de betrokken spelers vereisen. In dat proces worden deze systemen gedelokaliseerd en omgevormd tot materiële corporatieve ruimten met een esthetisch oppervlak. Ik verwijs hierbij naar de infrastructuur en de vormgeving die ons lichaam en ons gedrag in dergelijke plaatsen organiseert, waarbij een neutrale bureaucratie van idealiter onpersoonlijke relaties met gebruikers wordt gegenereerd. Dit staat in schril contrast met de interacties in ons dagelijks leven met kleine ondernemingen of het informele karakter van alternatieve economieën, die eerder warmere intermenselijke relaties veronderstellen. Chávez Delion verkent de esthetische en culturele vorm van beide specifieke contexten vanuit een archeologische logica; zij bouwt een symbolische benadering op vanuit het

zichtbare deel van de uitwisselingen die op deze plaatsen worden geproduceerd.

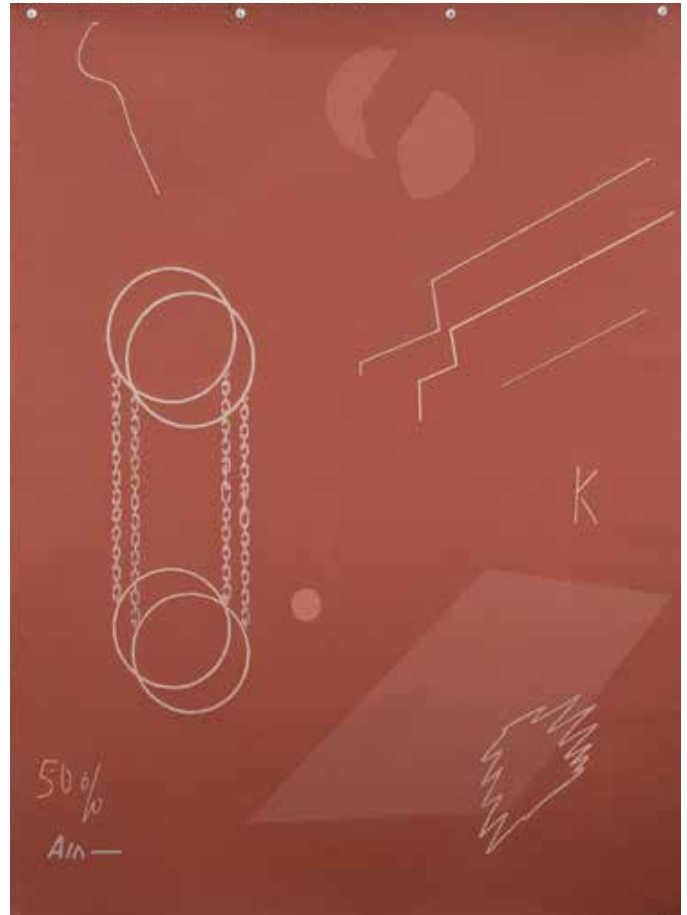
Long Distance roept een contrast op door middel van materialiteit: de esthetische ervaring van het bureaucratische - een die ons geheugen onmiddellijk lijkt te herkennen door de confrontatie met texturen en industriële voorwerpen - wordt onderbroken door organische materialen en met de hand gevormde elementen die meer spontane sociale ruimten vertegenwoordigen. De installatie vraagt een nieuwe kijk op deze kleine contrasten, want zij onthullen de aanwezigheid van een zekere marginaliteit en achteloze uitwisseling.

Je komt een bank binnen, er hangt een sfeer van verveling en traagheid. Eindeloos wachten, paradoxaal genoeg in tegenstelling tot de snelheid waarmee de maatschappij consumeert en steeds sneller wordt. Alle elementen hebben een specifieke functie. In deze ruimten kunnen altijd kleine vondsten plaatsvinden: een krasje of een onvolkomenheid. Maar alles wordt uiteindelijk telkens weer hersteld, waardoor de sporen verborgen blijven die dit geglobaliseerde interieur zouden kunnen veranderen in een ruimte met bijzondere eigenheden. Er is geen mogelijkheid om af te dingen op de wisselkoers of de prijs van een product. Alles voldoet aan een onveranderlijke orde. Het tegenovergestelde ervan zou misschien de openbare ruimte kunnen zijn, of ontspanning die in alle intimiteit plaatsvindt.

In een nabije toekomst zouden dit soort bedrijfsruimten alleen nog maar nostalgische plekken kunnen zijn, in onbruik geraakte overblijfselen die zelfs vandaag al lijken te verwijzen naar een surreëel verleden. Misschien zal het ideaal van een gesloten en wereldomvattend systeem blijven bestaan, maar dan met andere middelen. Deze tendens tot globalisering zal echter niet alleen worden gestuurd door de groei van kapitaal onder de voorwaarden van het economisch belang van een bepaalde hegemonie. Ze zal ook worden

gedragen door een diverse en steeds groter wordende multiculturele ruimte die op organische wijze onze manier van kijken naar de stad en onze vormen van uitwisseling herstructureert: nieuwe winkels van migrantengemeenschappen, geldovermakingen die uit noodzaak worden verstuurd, migratiestromen of zelfs alleen maar de voortdurende uitwisseling van informatie via het internet. Dit bepaalt de culturele en esthetische veranderingen van de toekomst en opent de weg naar hernieuwde esthetische vormen die het collectieve geheugen en de daarmee samenhangende praktijken herconfigureren.

Raúl Silva

Jimena Chávez Delion (°1989, Lima, Peru) woont en werkt in Lima. Zij studeerde aan ENSAV La Cambre, Brussel en de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Antwerpen. Recent stelde zij tentoon in Crisis Gallery, Lima (2020), Enrique Guerrero, Mexico City (2019), Situ3, Antwerpen (2019) en Casado Santapau, Madrid (2019).

© Juan Pablo Murrugarra

25.06.20, Wildenburg

Het heugelijke moment waar we zo lang naar hebben uitgekeken, brak vandaag eindelijk aan. Bij het ochtendgloren besloot *The Planthunter* om met zijn minimaal bezette entourage, bestaande uit Mark en ikzelf, de langverwachte expeditie in het verre Wildenburg aan te vatten. Mark staat gekend als een goed uitgeruste onderzoeker en tevens een ervaren reiziger, wat blijkt uit het mateloze vertrouwen dat *The Planthunter* hem inboezemt. Vol ontzag zal ik de ervaringen van de komende reis delen met deze selecte groep van doorwinterde ontdekkingsreizigers, verenigd door slechts één gemeenschappelijk doel: het verzamelen van de laatste rhododendron-bloesems. O, deze vruchten van de natuur getuigen van zulke intense en sublieme schoonheid, getooid in gele, oranje, roze en paarse tonaliteiten. Met groot ongeduld kijk ik uit naar de relieken die we zullen ontdekken gedurende deze bloedstollende onderneming doorheen de verwilderde natuur van het kasteeldomein Wildenburg.

26.06.20, Wildenburg

De zonnige, zorgeloze zomerlucht van de voorbije dagen werd reeds op de tweede dag van de tocht ten gevolge van een grijs wolkendek bezoedeld met een grimmige teneur. *The Planthunter*, een rijzige en statige entiteit die zich presenteert als een monument, werd echter niet van de man gebracht door deze onheilspellende vooruitzichten. De omstandigheden, zoals die aan ons overgeleverd waren door onze voorganger en -beeld, de *planthunter* Joseph Rock, bleken allesbehalve onveranderd. Meermaals werden we gedwarsboomd door obstakels zoals hellende heuveltoppen, woeste waterstromen en wilde windvlagen die onze volharding steevast op de proef stelden. De hulpinstrumenten kwamen vandaag erg goed van pas: de katrol werd aangewend om de ontdekte exoot, de uitheemse en symbiotische Orchidee, over de rivier te transporteren, de zaag werd dan

weer gepraktiseerd om komaf te maken met de vele hindernissen, *The wardian case* bleef echter veronachtzaamd en ledig, aangezien de dag werd besloten zonder de vondst van de gegeerde rhododendron-bloesems...

27.06.20, Wildenburg

The Planthunter bleef zonder meer onbuigzaam, kenmerkend in zijn solide draagkracht, evenwaardig aan die van een antieke zuil dat een fronton stut of zoals de stam van een verticaal en hiërarchisch gegroeide boom, of resonerend met de daadkracht van de bejaagde plantensoort, de weerbarstige rhododendron, die zich doorheen de meest onherbergzame woestijn weet te navigeren met als doel een nieuwe kolonie te annexeren. Met een trage maar gestage tred schrijdt onze bescheiden colonne voort langs de horizon van het landschap met als uitzicht het rizomatische netwerk van vertakkende paden en verstrengelende narratieven, vergelijkbaar met de ondergrondse wortels van deze exotische doch globalistische en imperialistische plantensoort (vergis u echter niet, ook de rhododendron kan zich manifesteren als een torenhoge en monumentale boom; Joseph Rock bijvoorbeeld ontdekte de soort voor het eerst in de hoedanigheid van een 35-meter hoge variant in het Hengduan Shan-gebergte).

28.06.2020, Wildenburg

De brandende zon belichtte plotseling een gebladerd juweel dat zodoende een paarse aureool verkreeg. Ik geloofde eerst mijn ogen niet toen ik de lila stip in de donkergroene massa bemerkte en ik kon me pas van het illusoire effect ontdoen op het moment dat Mark en *The Planthunter* mij in deze waarneming vervoegden. De vondst van deze laatste, bloeiende krans vulde ons collectief gemoed met vreugde (u moet weten dat eind juni alle rhododendrons reeds zijn uitgebloeid). Mark haalde *stante pede* zijn dolk tevoorschijn en één enkele bloem werd

tussen de katern van een boek geklemd om deze als archiefmateriaal te fixeren. De overige plant werd in *the wardian case* opgeborgen om deze efficiënt te kunnen vervoeren. Plotsklaps waren we er van overtuigd dat nog vele botanische relieken ons pad zouden kruisen, een vreugdevolle sensatie die werd beklonken tijdens het avondlijk kampvuur.

Dagboekfragment door curator Koi Persyn, geschreven tijdens zijn expeditie in Wildenburg met kunstenaar Mark Grootes en zijn sculptuur *The Planthunter*.

Mark Grootes (°1991, Zaanstad, Nederland) woont en werkt in Brussel. Hij studeerde aan KASK School of Arts, Gent. Hij stelde o.a. tentoon in Publiek Park, Gent (2021), Kunsthal, Gent (2021), *Waldeinsamkeit* – domein Wildenburg, Wingene (2020) en *Bebebooks* artist space, Gent (2019).

The Planthunter, © Koi Persyn

The Planthunter, © Koi Persyn

Angyvir Padilla (Caracas, 1987) woont en werkt in Brussel. Met haar werk nodigt ze ons uit om de plaatsen waar we wonen van dichterbij te bekijken. Ze onderzoekt hoe we de herinnering belichamen en stelt dat, tussen immanentie en transcendentie, de sporen van ons verleden in een blijvend heden doorsijpelen. De omgevingen die Angyvir creëert, veranderen onze perceptie van de realiteit. Wanneer onze aanwezigheid de dialoog aangaat, wordt door het gevoel van anders-zijn dat we ervaren de essentie van haar werk onthuld.

1.

Een dambord van wassen tegels die doelbewust op zand zijn gestrooid, bedekt de vloer en maakt van de doorgang een hachelijke onderneming. De beloften en verwachtingen van de beschaving die wij kennen, worden door deze subtiele materiële ingreep gewelddadig verstoord. Het televisiescherm aan de andere kant van de tegels spoort ons aan om dit hachelijke patroon over te steken. Het elixer moet zich in het scherm bevinden. Binnenin echoën in stilte twee *stemmen*, in een uitwisseling van ondertitels, waardoor een dialoog over geesten zichtbaar wordt. Angyvir is niet bang voor geesten; ze mist ze. Vooral die geesten die niet in staat zijn de oceaan over te steken, maar wiens gehuil aan de andere kant luid en duidelijk te horen is. Het gaat haar niet om hoogdravende geesten, maar eerder om de discrete, schuchtere, en aarzelende onder hen. Geesten die het land willen verlaten en dat niet kunnen. De nostalgie van Angyvir is vooral huiselijk, alsof het enige huis dat zij kent dat van vroeger is, of alsof zij, wie weet hoe lang geleden, in de open lucht heeft geleefd, berooid, als wees.

2.

Angyvir verkent een terrein dat ze met haar lichaam ontdekt en dat ze zich zo eigen maakt. Aarzelend beweegt ze zich naar het midden, een ongrijpbare en onbewoonde

ruimte, die ze omschrijft met haar handen en met het enige materiaal waarmee ze kan werken: kleiblokken. De plek, die verzaagd leek van afwezigheid, komt tot leven in de dialoog tussen het materiaal en haar lichaam, waardoor de voorwerpen die een idee van thuis verbeelden, tot bloei kunnen komen. Wanneer klei in contact komt met de warmte van het lichaam, zijn er oneindig veel mogelijkheden. Angyvir's voetstappen en haar omgang met het materiaal onthullen de vluchtigheid van diens vorm en laten de objecten een eigen leven leiden. Ze evolueren in vorm en functie tot ze uiteindelijk, uitgeput, terugkeren naar hun oorsprong, die Angyvir is, haar lichaam, haar essentie.

3.

Hier¹ wordt hinkelspel 'het vliegtuigje' genoemd. In Caracas wordt, voor zover ik me kan herinneren, de mystieke of *verticale* variant van het spel, dat de hemel als doel heeft, nooit gespeeld. Degenen onder ons die *Rayuela: Een hinkelspel* van Julio Cortázar hebben beleefd, gebruiken dit woord zowel als benaming voor het spel als voor de poëtische en kosmogonische visie die een immer ongrijpbare hemel nastreeft. De Tandil-steen, tegenwoordig vervangen door een replica, stond oorspronkelijk tot 1912 in een wankel evenwichtsoefening in de gelijknamige Argentijnse stad. Deze 300 ton wegende rots werd door een "goddelijke interventie" een natuurlijke installatie, die in twee bewegingen neerdaalde, van de ineensstorting die hem creëerde tot de crash die hem uiteindelijk vernietigde. De rots overbrugt de kloof tussen hemel en aarde waardoor de mens en het goddelijke elkaar kunnen herkennen in hun spelinstant. Met haar performance creëert Angyvir een ongewone sfeer waarin elementen, die aan de grond gebonden zijn, omhoog worden getild. Ze verkent elk van de vlakken, de 'vliegtuigen', springt van de ene

1. Caracas, Venezuela.

kant naar de andere, verliest zich in haar psyche, laat zich meeslepen door de onvermijdelijke verplaatsing die het spel veroorzaakt en gaat de confrontatie aan met haar eigen vervreemding. Zo ontstaat er een breuk met de rechtlijnigheid van de reis; ze gaat van *daar*, naar *hier* en naar *elders*.

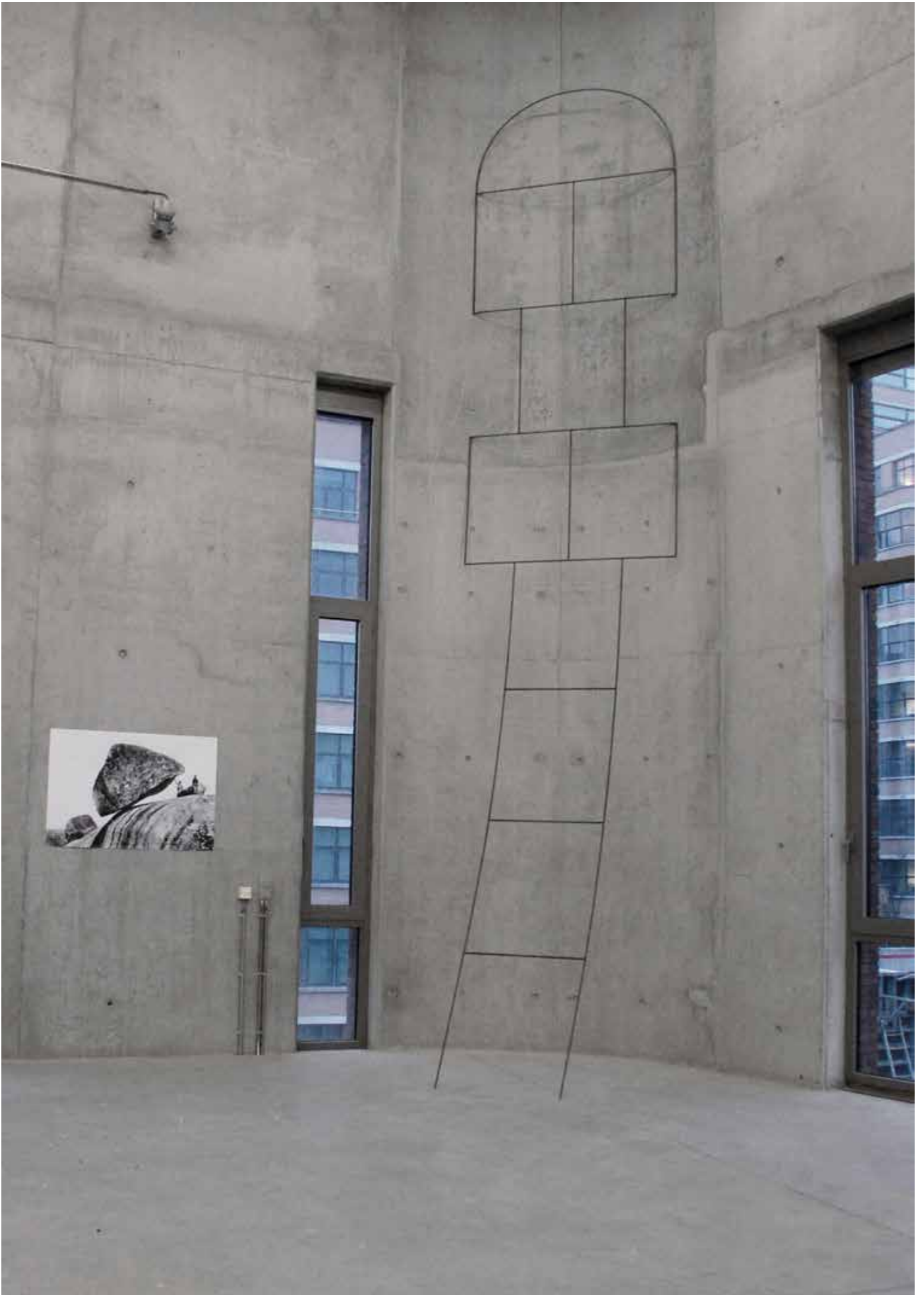
Mónica Echegarreta
Pedro Marrero

Angyvir Padilla (°1987, Caracas, Venezuela) studeerde aan de Académie Royale des Beaux-Arts, ENSAV La Cambre en LUCA School of Arts in Brussel. Recent werk van haar was te zien in Art Contest, Brussel (2020), Notos Studio, Athene (2019), Ithaka Festival, Leuven (2019) en GBG Arts Gallery, Caracas (2019).

Dank voor de sponsoring van La grande droguerie le Lion / Colpaert Van Leemputten en de hulp en steun van het S.M.A.K. team. Ook dank aan: Sandra Lakićević, Mathilde Babé, Leen Van Dommelen, Yoel Pytowski & Aisha Christison

© Silvia Cappellari

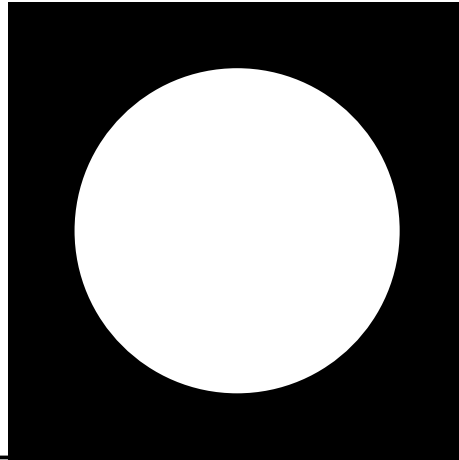
© Yoel Pytowski

© Yoel Pytowski

Angyvir Padilla

Wie verdient volgens jou de **publieksprijs**?

Op zondag 3 oktober 2021 wordt de Prijs van de Vrienden v/h S.M.A.K. 2020-2021 uitgereikt. Hiertoe behoort ook de Publieksprijs.

Breng je stem uit voor de kunstenaar die volgens jou deze prijs verdient. Stemmen is mogelijk tot 2 oktober 2021 middernacht *via het inscannen van de QR-code.*

smak.tv/publieksprijs

CORONAFONDS

Lanceer mee de carrière van startende kunstenaars. Geef hun werk een toonaangevende plek in onze collectie via het coronafonds.

Heb je een hart voor startende kunstenaars? Wil je graag het werk van deze drie laureaten in de S.M.A.K.-collectie zien opgenomen worden? Steun dan ons coronafonds!

Elke bijdrage is van belang en vanaf €40 krijg je een fiscaal attest. Ook wordt een kunstwerk van de 9 kunstenaars van de vorige editie aangekocht met dit geld. Deze actie is een samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.

Meer info via smak.be/coronafonds
REK nr: BE10 0000 0000 0404
BIC: BPOTBEB1

Zomer in en rond S.M.A.K.

1. Navin Rawanchaikul, *Fly with me to another world*, 2001

2. *Native Brazil/Alien Brazil*, 1976-1977 (18 postcards)

3. *Aokigahara*, 2020, photo and video installation (detail)

4. Richard Tuttle, *Story XX*, 2020

5. *Qualia* — for David Chalmers

Tentoonstellingen in S.M.A.K.

- 1 De Kleine Catalogus van de Collectie van S.M.A.K. *De Tentoonstelling Deel 1* Ontdek onze collectie door de ogen van kinderen met je kinderen.
 - 2 Anna Bella Geiger *Native Brazil/Alien Brazil*. Pionier van de Braziliaanse videokunst. Haar feministische en (post)koloniale thema's zijn nu actueler dan ooit.
 - 3 Maria Julia Bollansée *Geology* Performancekunst die uitdrukking geeft aan de kracht van het leven.
 - 4 Uit de Collectie *Gifted* Ontdek de recente schenkingen aan het S.M.A.K.
 - 5 In *De Gids* deelt residentiekunstenaar Adam Leech zijn artistieke onderzoek naar de beleving van de museumbezoeker via een nieuwe reeks schilderijen en een videowerk.
- *La Collection et son Double* collectie Matthys-Colle

De hele zomer door organiseren we tal van workshops voor kinderen en activiteiten voor gezinnen. Alle info via smak.be.

Publiek Park

1.Jul.2021-4.Jul.2021, 10:00-22:00

Vier dagen lang ontdek je kunstwerken van een twintigtal kunstenaars op verschillende locaties in het park. De Young Friends benaderen het landschapspark als een totaalinstallatie en de tentoonstelling als een promenade.

Info & reservatie: [Smak.be/publiekpark](https://smak.be/publiekpark)

NOCTURNE in S.M.A.K. en de andere Gentse Musea

Donderdag 1.Jul.2021-5.Aug.2021

We blijven open tot 22:00

Park Centraal

1.Jul.2021-31.Aug.2021

Deze zomer staat het Citadelpark letterlijk centraal in 'PARK CENTRAAL'. Een breed spectrum aan activiteiten, tentoonstellingen en verrassende relaxplekken maken de Citadelparksite *the place to be*. Naast de tentoonstellingen in S.M.A.K., MSK en GUM is er ook een uitgebreid workshopprogramma. Artshizzle pakt onder meer uit met een artistieke jongerendag op 7 augustus in de Floraliënhal. De pop-upbars 'Monterey' en 'Baracita' organiseren kleine concerten, nieuwkomer Ensemble vzw opent een bar, repetitieruimtes en een moestuin en er zijn ook natuurwandelingen uitgestippeld. Ook Citadelic Jazz keert terug naar het park. In S.M.A.K. ga je een ijsje of drank halen in Crèmerie GUILLAUME.

Partners: Icc, Baracita, Monterey, Vrienden van het S.M.A.K., S.M.A.K., MSK, GUM, Ensemble Vzw, Citadelic en Artshizzle.
www.parkcentraal.gent
www.parkcentraal.be

Vrienden van S.M.A.K. tonen *Neo Matloga* 29.Mei-29.Aug.2021

Gratis Toegang

Tentoonstellingsruimte Vrienden v/h S.M.A.K.
Jan Hoetplein 1, 9000 Gent, België
www.smak.be

Maandag gesloten
Di-Vr 09:30-17:30
Za-Zo 10:00-18:00

©2021, een uitgave van S.M.A.K. en Vrienden v/h S.M.A.K.
Grafisch ontwerp: Jan en Randoald
